

РЕШЕНИЕ

№ 12417

гр. София, 09.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 11.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **9587** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с. чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и чл.22, ал.7 от ЗЕ.

Образувано е по жалба вх.№26936 от 24.09.2024г по описа на АССГ от „Глобален Ресурс“ АД със седалище и адрес на управление [населено място], п.к. 1614,[жк] [улица], представлявано от П. А. И. – изпълнителен директор чрез адв. Д. И. САК с адрес на дейност [населено място], [улица], ет.4 срещу Решение №Ж-709/04.09.2024г на КЕВР, получено на 09.09.2024г, с което на основание чл.22, ал.1 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба №3 е прекратено административното производство, образувано по жалба на „Глобален Ресурс“ АД с вх.№Е-03-17-34/08.08.2024г срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, в противоречие на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Според жалбоподател процедурата по административната преписка пред КЕВР е опорочена, тъй като КЕВР не се е съобразил с нормата на чл.143, ал.4 от Наредба №3 от 21 март 2013г за лицензиране дейностите в енергетиката, като до него не е представено копие от становище на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, което е било депозирано пред КЕВР на 19.08..2024г. Това е довело и до нарушение на чл.144, ал.1 от Наредба №3, тъй като ответникът не е събрал всички доказателства за изясняване на спорните обстоятелства. Нарушена е и нормата на чл.145 от същата наредба, тъй като от КЕВР

не са взети предвид доказателства като кореспонденция между жалбоподател и заинтересованата по делото страна, не е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по преписката доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. На следващо място излага аргументи за незаконосъобразност на решението на КЕВР, тъй като е издадено в противоречие с материалния закон – противоречие с чл.116, ал.10 и ал.11 от ЗЕ, тъй като е налице предвидено в чл.77, ал.3 от Наредба №6 изключение, където законодателят допуска да не се подава искане по чл.77, ал.1 от Наредбата. Излага подробни съображения защо в процесния случай проектираната ССЕЕ е несамостоятелно съоръжение и не изисква промяна на присъединената мощност – предвидено е ССЕЕ да се изгради на площадката на фотоволтаичната централа, за да се допълни производствения компонент с компонент за локално съхранение на ел.енергия, мощността на батерията, респективно на нейния инвертор е подбрана съобразно изискванията и условията на Процедура с еврофинансиране, като проекта на жалбоподателя отговаря на условията по нея, заради което е бил допуснат до класиране. Пояснява, че в проекта по тази процедура за еврофинансиране е предвидена комутационна апаратура, която ограничава общата изходяща мощност на съоръжението като цяло /производствен компонент и система за съхранение/ до уговорените вече с Договора за присъединяване 1480 kW. Не споделя твърдението на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, че няма гаранция, че цялата енергия, произведена от обекта като съвкупност от производствено и съоръжение за съхранение, ще бъде изцяло от възобновяеми източници. Графопост, към който е свързана системата за съхранение /батерията/ е част от фотоволтаичната централа, а не е част от съоръженията за присъединяване, както е посочено в оспореното решение на КЕВР. Отправеното до съда искане е за отмяна на оспореното решение и връщане преписката на административния орган за повторно разглеждане и съобразяване с всички представени доказателства и възражения на страните. Претендира присъждане сторените съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и чрез адв. И.. Поддържа жалбата и изразява становище по същество на спора. Претендира присъждане на разноски по списък. В дадения от съда срок представя писмени бележки.

Ответникът–Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. Б. оспорва жалбата. Счита решението за правилно и законосъобразно, а изложените в жалбата доводи за недоказани, което се потвърждава от изслушаната експертиза, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. В дадения от съда срок представя писмени бележки. Заинтересованата страна „Електроразпределение Юг“ ЕАД, редовно уведомена, не изпраща представител. С молба от 10.03.2025г. моли да се даде ход на делото в негово отсъствие, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли съда да постанови решение, с което да потвърди като законосъобразен и правилен издадения от КЕВР административен акт. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение по списък.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, намира следното:

В КЕВР чрез Министерство на енергетиката е постъпила жалба вх.№Е-03-17-34/08.08.2024г, подадена от „Глобален Ресурс“ АД срещу

„Електроразпределение Юг“ ЕАД. В жалбата е посочено, че във връзка с кандидатстване по обявена в Министерство на енергетиката процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ „Подкрепа на нови мощности за производство на електроенергия от възобновяеми източници и съхранение на електроенергия с инсталирана мощност от 200 kW до 2 MW“ на 04.06.2024г в ЕР Юг е подаден изготвен проект за етапно изпълнение на фотоволтаична централа /ФЕЦ/ с инсталирана мощност 1652,40 kW, присъединена мощност 1480 kW, трафопост и система за локално съхранение на електроенергия – изменение на одобрен проект по чл.154, ал.2, т.6 от ЗУТ. Хронологията в тази връзка е следната:

На 14.03.2024г между „Глобален Ресурс“ АД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД бил сключен договор №4513922/14.03.2024г за присъединяване на обект за производство на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Юг“ ЕАД /съгласно чл.62, ал.5 от наредба №6 от 24.02.2014г за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. Същият е за присъединяване на обект, собственост на производителя Глобален Ресурс АД, с местонахождение [населено място], имот Поземлен имот 68080,504,46, представляващ УПИ 504,46, ЕКАТТЕ:68080 към електроразпределителната мрежа на ЕР ЮГ, КЕЦ К.. В т.2.4.1.1 от договора е записана обща инсталирана мощност на обекта 1 652,4 kWp и обща мощност на всички инвертори на обекта 1 480 kW. В т.2.4.2 от договора е определена максималната активна мощност, отдаваща към мрежата 1 480 kW. Съгласно раздел 1 предмет на договора, т.1.1 ЕР ЮГ се задължава да присъедини обекта – собственост на производителя, с местонахождение [населено място], имот: Поземлен имот 68080.504.46, представляващ УПИ 504.46, ЕКАТТЕ: 68080 към електроразпределителната мрежа на ЕР Юг, КЕЦ К., съгласно сроковете и условията на този договор. От горното е видно, че страните не са договорили първоначално изграждане на съоръжение за съхранение на електрическа енергия /ССЕЕ/. Горното се установява от съдържанието на раздел 2-Технически параметри.

Във връзка с кандидатстване по проекта с еврофинансиране, на 04.06.2024г със заявление жалбоподателят е поискал от „Електроразпределение Юг“ ЕАД да му бъде съгласуван проект с изменение „Етапно изпълнение на фотоволтаична електроцентрала с инсталирана мощност 1652,4 kWp, присъединена мощност 1480 kW, трафопост и система за локално съхранение на ел.енергия – изменение на одобрен проект по чл.154, ал.2, т.6 от ЗУТ“. В проекта за съгласуване в Етап 2 е записано, че се предвижда изграждане на система за локално съхранение на електрическа енергия 650 kW към горесцитираната ФЕЦ с присъединена мощност 1480 kW.

На 26.06.2024г „Електроразпределение Юг“ ЕАД уведомило заявителя, че отказва да съгласува представените проекти със следните мотиви: общата сумарна мощност на инверторите на панелите, както и на новопроектирания инвертор за съхранение, многократно надвишава съгласуваната и определена в Договора мощност /2130 kW вместо 1 480 kW/. Частите на проекта следва да бъдат изпълнени съгласно Становище/предварителен договор №4513922 от 18.10.2022г, въз основа на който е сключен първоначалния договор за присъединяване от 14.03.2024г.

На 02.07.2024г „Глобален ресурс“ АД е подал възражение срещу отказа на Електроразпределение Юг ЕАД за съгласуване на проекта, в което посочва, че проектът е разработен във връзка с кандидатстването му за финансиране по процедура

за предоставяне безвъзмездна финансова помощ на Министерство енергетиката, отговаря на изискванията на програмата и не създава предпоставки за надвишаване на присъединената мощност от 1480 kW на обекта, а само за локално съхранение на произведената енергия от възобновяем източник и отдаването ѝ в електроразпределителната мрежа, когато няма производство, като за целта в проекта е предвидена съответната защитна и комутационна апаратура. Възражението не е прието от Електроразпределение Юг ЕАД и не е променено обективизираното в писмо от 26.06.2024г. становище на ЕР ЮГ ЕАД.

На 12.07.2024г „Глобален ресурс“ АД депозира жалба до Министерство на енергетиката вх.№Е-26-Г-224/12.07.2024г по описа на МЕ, с която уведомява министерството, че във връзка с кандидатстване на дружеството по обявената от МЕ процедура „Подкрепа на нови мощности за производство на електроенергия от възобновяеми източници и съхранение на електроенергия с инсталирана мощност от 200 kW до 2 MW“ Покана 1 е получил отказ от ЕР ЮГ, като се иска становище и предприемане на действия от страна на МЕ.

Жалбата препратена от МЕ на КЕВР по компетентност с писмо изх.№Е-26-Г-224/08.08.2024г, заведена с вх.№Е-03-17-34/08.08.2024г по описа на КЕВР. С писмо изх.№Е-03-17-34/13.08.2024г на основание чл.142 и чл.143 от Наредба №3 от 21.03.2013г за лицензиране на дейностите в енергетиката КЕВР е предоставила на ЕР ЮГ ЕАД 7-дневен срок за мотивирано становище и за представяне цялата преписка по жалбата във връзка с повдигнатите в жалбата въпроси и информация за предприетите действия и срока за изпълнението им. С писмото КЕВР е указала на ЕР ЮГ ЕАД да изпрати копие от становището до жалбоподател.

На 19.08.2024г ЕР ЮГ ЕАД представя своето становище и наличните документи по преписката. Направено е заключение, че добавянето на съоръжение за съхранение към съоръжение за производство на електрическа енергия към АС страната на изградените присъединителни съоръжения винаги означава промяна на инсталираната мощност /в случая от 1480 kW на 2130 kW/, поради което счита, че в случая е действал в унисон с нормативната уредба и изразява мнение, че преписката следва да се прекрати. Заявява също, че ако жалбоподател желае да добави ССЕЕ към постояннотоковата DC страна на обекта за производство с използване на общи за обекта за производство и за ССЕЕ инвертори с мощност, съгласно договорената при присъединяването на обекта за производство 1480 kW, няма да има пречка да се продължи процедурата при спазване на договорената инсталирана мощност.

С издаденото Решение №Ж-709/04.09.2024г на КЕВР, предмет на настоящата съдебна проверка, е прието, че в чл.116, ал.10 и ал.11 от ЗЕ и чл.77, ал.3 от Наредба №6 от 28 март 2024г за присъединяване на обекти към електрическите мрежи регламентират възможността да бъде изградено съоръжение за съхранение на електрическа енергия по облекчени процедури и ред, но при условие, че не се променя присъединената мощност на обекта.От страна на жалбоподател въз основа на предоставените в производството документи КЕВР установява, че е поискано присъединяване на система за съхранение с нов инвертор с мощност от 650 kW, От представената схема е констатирано, че системата за съхранение и новият инвертор се присъединяват директно към предвидените в договора за присъединяване присъединителни съоръжения – трафопост 1100 kVA, като по този начин присъединената мощност на целия обект надвишава предвидената в договора присъединена мощност от 1480 kVA. Тъй като ЕР ЮГ ЕАД правилно е извършило анализ на приложимата нормативна

уредба и правилно е определило искането като неоснователно, на основание чл.22, ал.1 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба №3 КЕВР е взела решение, с което прекратява административното производство, образувано по жалбата на „Глобален Ресурс“ АД срещу „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД.

По делото са приети жалбата, ведно с писмените доказателства към нея, административната преписка и писмените доказателства, представени от административния орган, писмени доказателства от заинтересованата страна-заверени копия заявление за услуга от Глобален ресурс АД до ЕР ЮГ ЕАД за съгласуване на проект с изменение –Етапно изпълнение на ФЕЦ /над 200 кв.м./, становище на ЕР ЮГ ЕАД, депозирано пред КЕВР, възражение от Глобален Ресурс АД за преразглеждане на становище на ЕР ЮГ ЕАД. Приети и приложени по делото са писмени доказателства, представени от жалбоподател с молба от 10.12.2024г във връзка с кандидатстването и класирането на жалбоподател в процедура с еврофинансиране „Подкрепа на нови мощности за производство на електроенергия от възобновяеми източници и съхранение на електроенергия с инсталирана мощност от 200kW до 2MW-заверена извадка от класиране от ИСУН 2020 и извадка от извършеното класиране на жалбоподателя по процедурата.

По искане на жалбоподател е допусната и назначена съдебно техническа експертиза, съгласно заключение от 04.03.2025г на въпрос: С присъединяването на системата за съхранение с нов инвертор с мощност от 650 kW би ли се променила мощността на целия обект и по този начин ще надвишава ли предвидената в договора за присъединяване мощност от 1480 kVA вещото лице дава отговор, съгласно който с присъединяването на системата за съхранение на електрическата енергия ССЕЕ с монтирания нов инвертор с мощност 650 kW към останалите инвертори с присъединена мощност 1480 kW, то общата сумарна присъединена мощност на всички инвертори, която се отдава към електроразпределителната мрежа ще възлиза на 2130 kW. На въпрос дали проектираната ССЕЕ се намира „зад“ електромера е даден отговор, че същата е предвидено да се съедини „зад“ електромера на фотоволтаичната централа. На въпроса на какво напрежение работи ССЕЕ и на какво напрежение се извършва меренето на електрическа енергия е дадено заключение, че постъпващото се от табло НН /ниско напрежение/ на централата към трансформатора на ССЕЕ е променливо /AC/ напрежение съответно 0,8/0,52 kV, а чрез инвертор се преобразува на постоянно /DC/ и се подава на батерийните блокове. Меренето на електрическа енергия се извършва в Панела за търговско отчитане /КРУ20 kV/, собственост на ЕР ЮГ ЕАД на напрежение 20 kV с монтаж на стандартизирани от ЕР ЮГ ЕАД на токови и напреженови измерителни трансформатори в новоизградения трафопост /БКТП/БКЗРУ/ от производителя. На въпроса дали проектираната ССЕЕ може да работи самостоятелно, без одобрения вече и изградени съгласно РС и последващата Заповед №РД-09-157/12.09.23г съоръжения, включително трафопост вещото лице е дало заключение, че не е възможно проектираната ССЕЕ да работи самостоятелно, без да бъде изградена фотоволтаичната централа с нейните съоръжения, трафопоста към нея и съоръженията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на ЕР ЮГ ЕАД. На поставения въпрос дали проектираната ССЕЕ е самостоятелно съоръжение вещото лице дава заключение, че проектираната ССЕЕ не може да бъде самостоятелно съоръжение, тъй като трябва да бъде присъединено към производител на електрическа енергия. На следващия въпрос, дали одобреният и вече изграден трафопост с комуникационната и защитната апаратура, монтирана в него позволява отдаване на по-голяма мощност от 1480 kW вещото лице дава отговор, че изграденият и одобрен трафопост с комуникационната и защитна апаратура, монтирана в него, съгласно РС №04/24.01.23г и последващата заповед от 12.09.23г е оразмерен за максимална активна мощност от 1480 kW и с присъединяването на допълнителната мощност от 650 kW на ССЕЕ ще възлезе на 2130 kW и не е възможно тази

допълнителна мощност да бъде поета от процесния трафопост. Според вещото лице причината, за да не може да се поема допълнителната мощност от 650 kW на ССЕЕ от трафопоста е, че ще се наложи да се промени мощността на трансформатора, да се подмени комуникационната и защитна апаратура и съоръженията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на ЕР ЮГ ЕАД в съответствие на новата присъединена мощност от 2130 kW. На въпроса дали е предвидена система за телеуправление и възможност за изключване на централата от страна на ЕР ЮГ при нарушаване на условията на договора за присъединяване от страна на производителя вещото лице дава отговор, че в т.3.1 и т.3.21 от Договора за присъединяване са предвидени съответните съоръжения на системата за телеуправление и възможност за изключване на централата от страна на ЕР ЮГ ЕАД при нарушаване на условията от страна на производител. На следващия въпрос, предвидена ли е комутационна апаратура в трафопоста на производителя, която да ограничава общата изходяща мощност на съоръжението като цяло /производствен компонент и система за съхранение/ до уговорените вече с договора за присъединяване 1480 kW вещото лице дава отговор, че съгласно договора и приложената еднолинейна схема /чертеж №PV-EL-24/ към несъгласувания проект на жалбоподателя предвидената комутационна апаратура в трафопоста на производителя отговаря на договора, присъединената мощност е в размер 1480 kW. На въпрос дали в проектираната ССЕЕ е предвиден EMS контролер, който дава възможност да се следи отдаваната в мрежата присъединена мощност да бъде надвишена вещото лице дава отговор че в проектираната ССЕЕ е предвиден такъв контролер, който дава възможност да се следи отдаваната в мрежата присъединена мощност, но се променя същата на 2130 kW, т.е. се увеличава присъединената мощност на обекта. На въпрос дали проектираната ССЕЕ изисква да се увеличи присъединената мощност вещото лице дава отговор, че с изграждането на проектираната ССЕЕ и нейното присъединяване с 650 kW към останалите инвертори с присъединена мощност 1480 kW, новата присъединена към ФЕЦ се увеличава на 2130 kW. На въпрос ако ССЕЕ поставена в режим на работа, включващ зареждане от мрежата, дали това ще бъде отчетено от електромера на ЕР ЮГ вещото лице дава отговор, че съгласно договор за присъединяване е предвиден „четирикванданткрен статичен електромер за измерване на електрическата енергия в двете посоки“, което позволява ССЕЕ да бъде захранван от електроразпределителната мрежа, освен от централата. На въпрос дали проектираната ССЕЕ може да се настрои да се зарежда с енергия само от производствения компонент на централата, и да не се зарежда от мрежата е даден отговор, че с присъединяване на ССЕЕ се увеличава инсталираната мощност с използването на отделен независим инвертор за зареждането или разреждането му. Това от своя страна позволява да се осигури самостоятелно ССЕЕ да се зарежда или разрежда независимо и самостоятелно директно от електроразпределителната мрежа. На въпрос дали съществува опасност при настройване на ССЕЕ да работи в режим на зареждане от мрежата, отдадената след това енергия в мрежата от централата да се окаже с неясен произход – дали е произведена от възобновяеми източници или не, вещото лице дава отговор, че тъй като има реална възможност за зареждане директно от електроразпределителната мрежа на ССЕЕ, което ще бъде отчетено от електромера в режим на „захранване от мрежата“, което в този случай входящата електроенергия ще бъде отчетена като мощност за потребление за собствени нужни от ССЕЕ. От друга страна ССЕЕ ще има възможност да се захранва и от ФЕЦ за зареждането ѝ. Крайният резултат от това смесване на енергия от производството от централата и от ССЕЕ няма да е ясно какво количество е било произведено от възобновяеми източници. Експертизата не е оспорена от страните и е приета по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл.149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно [чл. 168, ал. 1 АПК](#) съдът преценява законосъобразността на оспорения

административен акт на всички основания по [чл. 146 АПК](#), а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В съответствие с чл.22, ал.1, т.2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал.5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл.22, ал.7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са в наредбата по чл.60 – Наредба №3 от 21.03.2013г за лицензиране на дейностите в енергетиката – НЛДЕ /обн. ДВ бр.33/05.04.2013г/, Глава Девета. Съгласно чл.147, ал.1 от НЛДЕ когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката, като когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства Комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им, съгласно чл.147, ал.2 от НЛДЕ. В случая с обжалваното решение, на основание чл.22, ал.1 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба №3 комисията е прекратила административното производство, образувано по жалба, подадена от „Глобален Ресурс“ АД срещу ЕР ЮГ ЕАД.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган- КЕВР, в съответствие с предоставените му правомощия по ЗЕ.

Решението отговаря на изискванията на [чл. 59, ал. 2 от АПК](#), съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му. В тази връзка съдът намира, че актът е мотивиран и е изпълнено условието на [чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК](#). Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

От административния орган не са допуснати съществени процесуални нарушения. Спазена е нормата на чл.145 и сл. от Наредба №3, което се потвърждава от приобщените към преписката писмени доказателства. Спазена е нормата на чл.35 от АПК, като комисията е събрала в хода на административното производство всички необходими доказателства за правилното и мотивирано произнасяне по жалбата. Не се споделят доводите в жалбата, че е нарушена нормата на чл.143, ал. 4 и ал.5 и чл.144, ал.1 от Наредба №3. Съгласно чл.143, ал.3 от Наредба №3 жалбата се подава до комисията чрез съответното енергийно предприятие или В и К оператор, които са длъжни да извършат проверка по нея и да я изпратят в комисията заедно със становището си, както и цялата преписка по нея, в 7-дневен срок от получаването на жалбата. Съгласно ал.4 от същия член в случаите, когато жалбата не е подадена чрез съответното енергийно предприятие или В и К оператор, комисията изпраща подадената жалба на енергийното предприятие или В и К оператора, като изисква извършването на проверка и изпращане в комисията на жалбата, заедно със становището на дружеството, както и цялата преписка по жалбата, в 7-дневен срок от получаване на жалбата. Не е спорно по делото, че жалбоподател не е адресирал жалбата си до КЕВР чрез съответното енергийно предприятие в условията на чл.143, ал.3 от Наредбата, като същата е била адресирана и надлежно входирана до Министерството на енергетиката с оглед участие в процедурата, обявена в МЕ с европейско финансиране, както и че от петитума на жалбата е видно, че МЕ е било уведомено за отговора на ЕР ЮГ ЕАД, свързано именно с това еврофинансиране и е изискано съдействие в тази връзка. Жалбата е препратена по компетентност до КЕВР с писмо

изх.Е-26-Г-224/08.08.2024г. на заместник-министъра на енергетиката /л.84-84 гръб от делото/. След постъпване жалбата в КЕВР комисията безспорно е изпълнила задълженията, вменени ѝ с чл.142 и чл.143 от същата наредба и е изискала от ЕР ЮГ ЕАД в седемдневен срок от получаване на писмо изх.№Е-03-17-34/13.08.2024г /л.83 от делото/ да ѝ предостави както мотивирано становище, така и цялата преписка по жалбата във връзка с повдигнатите въпроси, както и информация за предприетите действия и срока за изпълнението им. Със същото писмо е указано на ЕР ЮГ ЕАД да изпрати копие от становището си и до жалбоподателя. Следователно неоснователно с жалбата се твърди, че КЕВР е допуснала нарушение на чл.143, ал.5 от Наредба №3 – задължението за представяне на становището до жалбоподател не е вменено да се извърши от страна на КЕВР, а от страна на съответното енергийно предприятие или В и К опера, неизпълнението на същото не представлява нарушение, от категорията на съществени, което да е извършено от КЕВР. В случая КЕВР е постановила обжалвания административен акт в съответствие с чл.143, ал.6 от Наредба №3, а именно разгледала е жалбата, след прилагане становището на енергийно предприятие или В и К оператора, ведно с цялата преписка по жалбата.След приключване на проверката по жалбата е изготвен доклад с вх.№ Е-Дк-1013 от 29.08.2024г и проект на решение, в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните основания, както и са приложени събраните по административното производство доказателства. Докладът /л.67-68 от делото/, проектът на решение /л.69-70 от делото/, жалбата и преписката по нея са внесени за разглеждане от комисията в закрито заседание, обективизирано в протокол №250 от 04.09.2024г по т.12 /л.62-66 от делото/ и е взето решение с два гласа „за“ от които един глас на член на комисията със стаж в енергетиката, за което е съставен протокол от проведеното закрито заседание на КЕВР.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното: Предмет на жалбата е отказът на ЕР ЮГ ЕАД да съгласува проект с вх.№11026341 от 04.06.2024г относно ФЕЦ с инсталирана мощност 1480 kW в имот 68080.504.46, представляващ УПИ 504.46 в землището на [населено място]. Не е спорно по делото, че „Глобален Ресурс“ АД има сключен договор за присъединяване №4513922 от 14.03.2024г за производство на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа на ЕР ЮГ ЕАД №4513922 от 04.01.2023г /предварителен договор/, като страните не спорят, че страните не са договаряли първоначално изграждането на съоръжение за съхранение на електрическа енергия /ССЕЕ/.Съгласно чл.24.1.1 от този договор е записана обща инсталирана мощност на обекта 1 652,4 kWp и мощност на всички инвертори на обекта 480 kVA. Така в т.2.4.2 от този договор е договорена максимална активна мощност, отдаваща към мрежата 1480 kW. Със заявление от 04.06.2024г, във връзка с кандидатстване по обявена от МЕ процедура с еврофинансиране е подаден проект за етапно изпълнение на фотоволтаична централа /ФЕЦ/ с инсталирана мощност 1652,40kWp, присъединена мощност 1480 kW , трафопост и система за локално съхранение на електроенергия – изменение на одобрен проект по чл.154, еал.2, т.6 от ЗУТ. В този проект за съгласуване в етап 2 на същия е записано – изграждане на система за локално съхранение на електрическа енергия 650 kW към ФЕЦ с присъединена мощност 1480 kW, като заинтересованата страна е отказала да съгласува проекта, тъй като общата сумарна мощност на инверторите за панелите, както и на новопроектирания инвертор за системата за съхранение, многократно надвишава съгласуваната и определена в договора мощност -2130 kW вместо 1480 kW .

Съгласно §1, т.26в от Допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката /изм. И доп. ДВ бр.86 от 13.10.2023г/ „инсталирана мощност“ е номиналната променливотокова мощност /АС/ на електрическа централа или на съоръжението за съхранение на електрическа енергия, която се измерва в MW или kW. Относно допълнително инсталиране на съоръжение за съхранение на електрическа енергия /ССЕЕ/ към ФЕЦ, с използване на отделни независими инвертори за зареждане/разреждане на съоръжението за съхранение се увеличава инсталираната мощност

на съвкупния обект за производство/съхранение, тъй като увеличава номиналната променливотокова мощност. Всяка процедура за одобряване на ССЕС към вече изграден обект за производство /което не е спорно, че е изградена вече ФЕЦ, който е на финалната фаза от 72 часови проби и предстои да бъде въведен в експлоатация след това при спазване регламентираната в специалния закон ЗУТ процедура/ към променливотоковата 1480 к /АС/ страна на изградените присъединителни съоръжения е увеличаване на инсталираната мощност на обекта, в който смисъл е и даденото експертно заключение по делото. Същото е компетентно изготвено и се кредитира от настоящия състав на съда изцяло. От друга страна, освен завишаването на инсталираната мощност на обекта в посока, отдавана към мрежата мощност, предвид реалната възможност ССЕС да се зарежда директно от мрежата, ще следва да се завиши и предоставената до този момент мощност за собствени нужди на обекта за производство – посока „взема от мрежата“, като същата придобива характер на променливотокова мощност на исканото за присъединяване ССЕС. Съоръжението за съхранение ще има възможността да се зарежда както от ФЕЦ, така и директно от мрежата, съответно да отдава енергия обратно в мрежата, т.е. няма гаранция, че цялата енергия, произведена от обекта като съвкупност от производствено и съоръжение за съхранение, ще бъде изцяло от възобновяеми източници, в този смисъл е и отговор на въпрос 2.12 на вещото лице, което се споделя напълно от съда. По този начин се създава неопределеност, свързана с издаването на гаранциите за произход на произведената енергия. В случай, че част от енергията, която се отчита като възобновяема, всъщност не е такава, това би създавало сериозен риск за Република България от представяне заблуждаващи данни за дела на енергията от възобновяеми източници към Европейския съюз. А добаянето на съоръжение за съхранение към съоръжение за производство на електрическа енергия към АС страната на изградените присъединителни съоръжения безспорно е промяна на инсталираната мощност /в процесния случай от 1480 kW на 2130kW/ в този смисъл е и даденото експертно заключение – въпрос 1, въпрос 2.8, въпрос 2.9, което се споделя напълно от съда.

Също така съгласно чл.116, ал.10 от Закона за енергетиката, производител на електрическа енергия може да изгради съоръжение за съхранение на електрическа енергия към енергиен обект за производство на електрическа и/или топлинна енергия, присъединен към електропреносната или електроразпределителната мрежа. А в ал.11 на същия член се предвижда, че в случаите по ал.10, когато не е необходимо увеличаване на присъединената мощност, производителят по облекчен ред да подаде уведомление до оператора на електропреносната мрежа или до съответния оператор на електроразпределителната мрежа. С допълнително споразумение към договора за достъп и пренос на производителя се посочват техническите изисквания към схемата на свързване на съоръжението за съхранение към електрическата уредба на производителя, местата на измерване на електрическата енергия и се регламентират правата и задълженията на страните с цел гарантиране сигурността на електроенергийната система с оглед недопускане смущения в мрежата. Това допълнително споразумение се сключва преди издаване на разрешение за строеж на съоръжението за съхранение, когато това е необходимо, но в този случай не се сключва договор за присъединяване. В ал.3 на чл.77 от Наредба №6 от 28 март 2024г за присъединяване на обекти към електрическите мрежи /Наредба №6/ законодателят предвижда, че искане по ал.1 не се подава за самостоятелно съоръжение за съхранение на електрическа енергия, което се предвижда да бъде изградено към нов или съществуващ обект за потребление или за производство на електрическа енергия в случаите, когато не се променя присъединената мощност на обекта за потребление или за производство. В §1, т.16 от ДР на Наредба №6 е дадена дефиниция на термина „присъединена мощност“ – допустимата максимална активна мощност, съответстваща на преносните възможности на съответната мрежа и на съоръженията за присъединяване в мястото на присъединяване на обект. По делото се установява, че от страна на жалбоподател е поискано присъединяване на ССЕС с нов инвертор с мощност от 650 kW. Правилно е констатирано от представената схема, че

системата за съхранение и новият инвертор се присъединяват директно към предвидените в договора за присъединяване присъединителни съоръжения – трафопост 1100 kVA и като така, присъединената мощност на целия обект надвишава предвидената в договора присъединена мощност от 1480 kVA, което се потвърждава от приетата по делото СТЕ. Вещото лице категорично отбелязва, че с изграждане на ССЕЕ и нейното присъединяване с 650 kW към останалите инвертори с присъединена мощност 1480 kW, новата присъединена към ФЕЦ мощност ще се увеличи на 2 130 kW.

Предвид изложеното жалбата се явява неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, като постановено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон и целта на закона. Правилно и обосновано КЕВР на основание чл.22, ал.1 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба №3 от 21.03.2013г е приела, че жалбата е неоснователна и е прекратила административното производство. Решението на КЕВР следва да бъде оставено в сила, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл.143, ал.3 от АПК, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100лв.

На основание чл.143, ал.4 от АПК, заинтересованата страна също има право на разноски, такива са своевременно заявени в размер на 150 лв. и не са оспорени от жалбоподател. На заинтересованата страна се дължи юрисконсултско възнаграждение в искания размер, съгласно списък по чл.80 ГПК, а именно 150лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 67 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на „Глобален Ресурс“ АД със седалище и адрес на управление [населено място], п.к. 1614,[жк] [улица], представлявано от П. А. И. – изпълнителен директор чрез адв. Д. И. САК срещу Решение №Ж-709/04.09.2024г на КЕВР.

ОСЪЖДА „Глобален Ресурс“ АД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], п.к. 1614,[жк] [улица], представлявано от П. А. И. – изпълнителен директор, да заплати на КЕВР сумата от 100 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Глобален Ресурс“ АД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], п.к. 1614,[жк] [улица], представлявано от П. А. И. – изпълнителен директор, да заплати на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД сумата от 150 лв. /сто и петдесет лева/, разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: